

ning, for jeg forstod nærmest sætningen sådan, at det var det, man var i gang med. Og er det ikke sådan, at hvis man ville forhindre salget, så kunne man bare have gjort det forbudt, frem for at statskassen skulle drage økonomisk gavn af det? Hvorfor har man egentlig ikke bare gjort det forbudt?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu har vi jo med denne lov lagt alting ud til en lokalbeslutning. Det er en lokalbeslutning, hvordan man dimensionerer sin vandforsyning. Det er en lokalbeslutning, hvilken kvalitet man leverer. Det er en lokalbeslutning, hvordan det skal hænge sammen, og dermed er det også en lokalbeslutning, om man vil sælge eller ej. Og så er der bare det, at konsekvensen ved at sælge er, at man må betale en afgift, og derfor ligger der i den her lov lige så meget decentralisering, som der hele tiden har gjort på vandforsyningsområdet, og det er forkert at fremstille det som en centralisering, som hr. Johs. Poulsen forsøger at gøre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren, og så har hr. Johs. Poulsen ordet som ordfører.

Kl. 16.50

Johs. Poulsen (RV):

Som det forhåbentlig allerede er fremgået af den debat, vi har haft nu om stoploven, er det Det Radikale Venstres opfattelse, at det lovforslag, man har fremsat sammen med den lovgivning, der følger til efteråret, som jo er en del af det samlede aftaleindhold, skaber langt flere problemer, end det løser. Man kan helt grundlæggende stille det spørgsmål, som efter vores opfattelse burde stilles lidt tiere i det her Folketing: Hvorfor skal Folketinget overhovedet blande sig, og hvorfor skal man i al fald, når det så gøres, blande sig på en så omfattende måde, at det fuldstændig omkalfatrer en sektor, som det er tilfældet her?

I miljøministerens skriftlige begrundelse for forslaget står:

Som følge af regeringens idéoplæg og de efterfølgende politiske forhandlinger, der har omfattet spørgsmålet om modregning af bloktilskud, er et antal kommuner allerede nu begyndt på eller har gennemført salg af deres forsyninger inden for vandsektoren.

Her siges det altså helt klart i regeringens eget papir, at en række kommuner som følge af regeringens idéoplæg er gået ind i overvejelser. Det her er altså ikke bare historien om hønen og ægget, men historien om, at regeringens initiativ på området har fremprovokeret en adfærd, som man bagefter føler sig kaldet til at gribe ind over for. Det er i virkeligheden meget, meget interessant. Men foretager altså en handling, som man bagefter bruger til at begrunde, at man nu griber ind over for den handling, man selv har fremprovokeret. Det er en ganske interessant fremgangsmåde. Man kunne jo sige, at den kunne danne model for rigtig meget lovgivning i det her land, men jeg håber ikke, at der kommer mere af den her skuffe.

Virkeligheden er jo, at det aftaleforhold, som indgår sammen med det, vi kommer til at se til efteråret, er, at en central styringsmodel med et forsyningssekretariat, som man kalder det, en slags pristilsyn, afløser en decentral og demokratisk styret model. Det korte af det lange er, at man de steder, hvor man har forsøgt sig med det, først og fremmest har høstet dårlige erfaringer.

England er et eksempel, hvor man har fået betydelig mere centralt bureaukrati; hvor man har fået højere priser i den samme periode, som man har haft den her nye ordning, sammenlignet med Danmark. Realiteten bliver ved the end of the day også her, at man får opbygget et statsligt organ, der aldrig før har været på området, men som vil vokse og vokse gennem årene. Man må i sandhed sige, at der i al fald er nogle, som har vundet nogle arbejdspladser.

Efter vores opfattelse er lovgivningen, som den må ses i sammenhæng med det, der kommer til efteråret, også udtryk for en manglende tillid til det decentrale niveau, og det er endnu et eksempel på, hvordan man får embedsmandsstyre til at afløse demokratisk og decentralt styre. Når man er så venlig at kalde det et serviceeftersyn, synes jeg, at det i hovedtræk kan sammenlignes med, at en person vælger at sende sin bil til serviceeftersyn på værkstedet, men når han kommer for at hente den, er store dele af den fjernet, og han får det aldrig mere igen. Det er stort set billedet på det, der foregår her.

Set med vores øjne er hovedmotivationen derfor økonomisk, hvilket ikke siges åbent, og som man også forsøger at krybe uden om i debatten i dag, og virkeligheden er jo også, at serviceeftersynet og hovedindholdet specielt på afgiftssiden, som ligger i stoploven nu, er opfun-